

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul III — Nr. 44

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 martie 1991

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI	
21. — Legea cetățeniei române	1—4

LEGI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA

cetățeniei române

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Cetățenia română exprimă apartenența unei persoane la statul român.

Cetățenii români sînt egali în fața legii; numai ei pot fi admiși în funcțiile publice civile și în cele militare.

Cetățenii României se bucură de protecția statului român.

Art. 2. — Modurile de dobîndire și pierdere a cetățeniei române sînt cele prevăzute în prezenta lege.

Art. 3. — Încheierea, declararea nulității, anularea sau desfacerea căsătoriei între un cetățean român și un străin nu produce efecte asupra cetățeniei soților.

CAPITOLUL II

Dobîndirea cetățeniei române

Art. 4. — Cetățenia română se dobîndește prin :

- a) naștere ;
- b) înfiere ;
- c) repatriere ;
- d) acordarea la cerere.

A. Prin naștere

Art. 5. — Copiii născuți pe teritoriul României, din părinți cetățeni români, sînt cetățeni români.

Sînt, de asemenea, cetățeni români cei care :

- a) s-au născut pe teritoriul statului român, chiar dacă numai unul dintre părinți este cetățean român ;
- b) s-au născut în străinătate și ambii părinți sau numai unul dintre ei are cetățenia română.

Copilul găsit pe teritoriul statului român este cetățean român, dacă nici unul dintre părinți nu este cunoscut.

B. Prin înfiere

Art. 6. — Cetățenia română se dobîndește de către copilul cetățean străin sau fără cetățenie prin înfiere, dacă înfietorii sînt cetățeni români, iar înfiatul nu a împlinit vîrsta de 18 ani.

În cazul în care numai unul din înfietori este cetățean român, cetățenia înfiatului minor va fi hotărîită, de comun acord, de către înfietori. În situația în care înfietorii nu cad de acord, instanța judecătorească competentă să încuviințeze înfierea va decide asupra cetățeniei minorului, ținînd seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vîrsta de 14 ani este necesar consimțămîntul acestuia.

Dacă înfierea se face de către o singură persoană, iar aceasta este cetățean român, minorul dobîndește cetățenia înfietorului.

Art. 7. — În cazul declarării nulității sau anulării înfierii, copilul care nu a împlinit vîrsta de 18 ani este considerat că nu a fost niciodată cetățean român,

dacă domiciliază în străinătate sau dacă părăsește țara pentru a domicilia în străinătate.

În cazul desfacerii înfierii, copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani pierde cetățenia română pe data desfacerii înfierii, dacă acesta domiciliază în străinătate sau dacă părăsește țara pentru a domicilia în străinătate.

C. Prin repatriere

Art. 8. — Persoana care a pierdut cetățenia română o poate redobîndi prin efectul repatrierii, dacă își exprimă dorința în acest sens.

Părinții care se repatriază hotărăsc pentru copiii lor minori privind cetățenia. În situația în care părinții nu cad de acord, tribunalul de la domiciliul minorului va decide, ținînd seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțămîntul acestuia.

Redobîndirea cetățeniei de către unul dintre soți nu are nici o consecință asupra cetățeniei celuilalt soț. Soțul cetățean străin sau fără cetățenie al persoanei care se repatriază poate cere dobîndirea cetățeniei române, în condițiile prezentei legi.

D. Prin acordarea la cerere

Art. 9. — Cetățenia română se poate acorda, la cerere, cetățeanului străin sau persoanei fără cetățenie care :

- a) s-a născut și domiciliază la data cererii pe teritoriul României sau, deși nu s-a născut pe acest teritoriu, domiciliază pe teritoriul statului român de cel puțin cinci ani sau, în cazul în care este căsătorit cu un cetățean român, de cel puțin 3 ani ;
- b) dovedește prin comportarea și atitudinea sa atașament față de statul și poporul român ;
- c) a împlinit vârsta de 18 ani ;
- d) are asigurate mijloacele legale de existență ;
- e) este cunoscut cu o bună comportare și nu a fost condamnat în țară sau în străinătate pentru o infracțiune care îl face nedemn de a fi cetățean român ;
- f) cunoaște limba română în măsură suficientă pentru a se integra în viața socială.

În cazuri bine justificate, termenele prevăzute la alin. 1 lit. a) pot fi reduse.

Art. 10. — Copilul născut din părinți cetățeni străini sau fără cetățenie și care nu a împlinit vârsta de 18 ani dobîndește cetățenia română o dată cu părinții săi.

În cazul în care numai unul dintre părinți dobîndește cetățenia română, părinții vor hotărî, de comun acord, cu privire la cetățenia copilului. În situația în care părinții nu cad de acord, tribunalul de la domiciliul minorului va decide, ținînd seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțămîntul acestuia.

Copilul dobîndește cetățenia română pe aceeași dată cu părintele său.

Art. 11. — Cetățenia română se poate acorda și persoanei care a avut această cetățenie și care cere redobîndirea ei, cu păstrarea domiciliului în străinătate, dacă îndeplinește în mod corespunzător condițiile prevăzute la art. 9. lit. b), c) și e).

CAPITOLUL III

Procedura acordării cetățeniei

Art. 12. — Acordarea cetățeniei române, atît la cerere, cît și în cazul repatrierii, se face la propunerea ministrului justiției, prin hotărîre a Guvernului, care se publică în Monitorul Oficial al României.

Art. 13. — Cererea de acordare a cetățeniei române se face personal sau prin mandatar cu procură specială și autentică și va fi însoțită de acte care dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta lege.

Art. 14. — Cererea de acordare a cetățeniei române se adresează comisiei pentru constatarea condițiilor de acordare a cetățeniei, care funcționează pe lângă Ministerul Justiției.

Comisia, formată din 5 magistrați de la Tribunalul municipiului București, este desemnată, pe o perioadă de patru ani, de către președintele acestei instanțe.

Președintele comisiei este magistratul cu funcția cea mai mare sau, la funcții egale, magistratul cu cea mai mare vechime în funcție.

Comisia are un secretariat condus de un consilier din Ministerul Justiției, desemnat de către ministru.

Art. 15. — Comisia dispune, pe cheltuiala petiționarului, publicarea în extras a cererii de acordare a cetățeniei în Monitorul Oficial al României.

Examinarea cererii de către comisie se va putea face numai după trecerea a 30 de zile de la data publicării acesteia.

Art. 16. — În vederea soluționării cererii, comisia poate dispune :

- a) completarea actelor, precum și orice explicații din partea petiționarului ;
- b) solicitarea de relații de la orice autorități ;
- c) citarea oricărei persoane ce ar putea da informații folositoare.

Art. 17. — Autoritățile publice, care dețin date sau informații din care rezultă că solicitantul nu întrunește condițiile legale pentru acordarea cetățeniei, sînt obligate să le comunice comisiei.

Orice persoană poate face întîmpinare la comisia prevăzută de art. 14, cu privire la cererea de obținere a cetățeniei, în cazul prevăzut la alin. 1.

Art. 18. — După examinarea cererii, comisia va întocmi un raport pe care-l va înainta, împreună cu cererea de acordare a cetățeniei, ministrului justiției.

În raport se va menționa, în mod obligatoriu, dacă sînt sau nu întrunite condițiile legale pentru acordarea cetățeniei.

Art. 19. — Pe baza raportului comisiei, ministrul justiției va prezenta Guvernului proiectul de hotărîre pentru acordarea cetățeniei.

În cazul în care nu sînt îndeplinite condițiile cerute de lege pentru acordarea cetățeniei, pe baza raportului comisiei, ministrul justiției va comunica aceasta petiționarului.

Art. 20. — Persoana căreia i se acordă cetățenia română potrivit art. 8 alin. 1 și 3 și art. 9 depune, în termen de 6 luni, în fața ministrului justiției sau a subsecretarului de stat delegat anume în acest scop, jurămîntul de credință față de România.

Jurămîntul are următorul conținut :

„Jur să fiu devotat patriei și poporului român, să apăr drepturile și interesele naționale, să respect Constituția și legile României“.

Persoanele care au obținut cetățenia română în condițiile prevăzute la art. 11 vor depune jurământul de credință în fața șefului misiunii diplomatice sau al oficiului consular al României din țara în care domiciliază.

Art. 21. — Cetățenia română se dobândește pe data depunerii jurământului de credință.

După depunerea jurământului, ministrul justiției ori, după caz, șeful misiunii diplomatice sau al oficiului consular va elibera persoanei căreia i s-a acordat cetățenia română un certificat constatator.

CAPITOLUL IV

Dovada cetățeniei

Art. 22. — Dovada cetățeniei române se face cu buletinul de identitate, pașaportul sau cu certificatul prevăzut la art. 21 alin. 2.

Cetățenia copilului pînă la vîrsta de 14 ani se dovedește cu certificatul său de naștere, însoțit de buletinul de identitate sau pașaportul oricăruia dintre părinți.

În cazul în care copilul este înscris în buletinul de identitate sau pașaportul unuia dintre părinți, dovada cetățeniei se face cu oricare din aceste acte.

Dacă dovađa cetățeniei copilului pînă la vîrsta de 14 ani nu se poate face în condițiile alineatului precedent, dovada se va putea face cu certificatul eliberat de organele de evidență a populației.

Dovada cetățeniei copiilor găsiți se face, pînă la vîrsta de 14 ani, cu certificatul de naștere.

Art. 23. — În caz de nevoie, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României eliberează, la cerere, dovezi de cetățenie pentru cetățenii români aflați în străinătate.

CAPITOLUL V

Pierderea cetățeniei române

Art. 24. — Cetățenia română se pierde prin :

- a) retragerea cetățeniei române ;
- b) aprobarea renunțării la cetățenia română ;
- c) în alte cazuri prevăzute de lege.

A. Prin retragerea cetățeniei

Art. 25. — Cetățenia română se poate retrage persoanei care :

a) aflată în străinătate, săvîrșește fapte deosebit de grave prin care vatămă interesele statului român sau lezează prestigiul României ;

b) aflată în străinătate, se înrolează în forțele armate ale unui stat cu care România a rupt relațiile diplomatice sau cu care este în stare de război ;

c) a obținut cetățenia română prin mijloace frauduloase.

Art. 26. — Retragera cetățeniei române nu produce efecte asupra cetățeniei soțului sau copiilor persoanei căreia i s-a retras cetățenia.

B. Prin aprobarea renunțării la cetățenie

Art. 27. — Pentru motive temeinice, se poate aproba renunțarea la cetățenia română persoanei care a împlinit vîrsta de 18 ani și care :

a) nu este învinuită sau inculpată într-o cauză penală ori nu are de executat o pedeapsă penală ;

b) nu este urmărită pentru debite către stat, persoane fizice sau juridice din țară sau, avînd astfel de

debite, le achită ori prezintă garanții corespunzătoare pentru achitarea lor.

Art. 28. — Pierderea cetățeniei române prin aprobarea renunțării nu produce nici un efect asupra cetățeniei soțului sau copiilor minori.

Cu toate acestea, în cazul în care ambii părinți obțin aprobarea renunțării la cetățenia română, iar copilul minor se află împreună cu ei în străinătate ori părăsește împreună cu ei țara, minorul pierde cetățenia română o dată cu părinții săi, iar dacă aceștia au pierdut cetățenia română la date diferite, pe ultima dintre aceste date. Copilul minor care, pentru a domicilia în străinătate, părăsește țara după ce ambii părinți au pierdut cetățenia română, pierde cetățenia română pe data plecării sale din țară.

Dispozițiile alineatului precedent se aplică în mod corespunzător și în cazul în care numai unul dintre părinți este cunoscut sau în viață.

În situațiile prevăzute la alin. 2 și 3, copilului care a împlinit vîrsta de 14 ani i se cere consimțămîntul.

C. Alte cazuri de pierdere a cetățeniei române

Art. 29. — Copilul minor cetățean român, înfiat de un cetățean străin, pierde cetățenia română dacă înfietorii sau, după caz, înfietorul solicită aceasta în mod expres, iar legea străină prevede dobîndirea cetățeniei înfietorului de către cel înfiat.

În cazul declarării nulității sau anulării înfierii, copilul care nu a împlinit vîrsta de 18 ani este considerat că nu a pierdut niciodată cetățenia română.

Art. 30. — În situația prevăzută de art. 5 alin. 3, copilul găsit pierde cetățenia română dacă, pînă la împlinirea vîrstei de 18 ani, i s-a stabilit filiația față de ambii părinți, iar aceștia sînt cetățeni străini.

Cetățenia română se pierde și în cazul în care filiația s-a stabilit numai față de un părinte cetățean străin, celălalt părinte rămînd necunoscut.

Data pierderii cetățeniei române în condițiile alin. 1 și 2 este data stabilirii filiației copilului.

CAPITOLUL VI

Procedura retragerii și aprobării renunțării la cetățenia română

Art. 31. — Guvernul României dispune, prin hotărîre, retragerea sau, după caz, aprobarea renunțării la cetățenia română, la propunerea ministrului justiției, făcută potrivit procedurii prevăzute la art. 14—19.

Art. 32. — Orice autoritate sau persoană care are cunoștință de existența unui motiv pentru retragerea cetățeniei române poate sesiza, în scris, comisia de pe lângă Ministerul Justiției, avînd obligația să producă dovezile de care dispune.

Comisia sesizată poate cere date sau informații de la orice autoritate sau persoană care are cunoștință despre existența situației prevăzute la art. 25.

Art. 33. — Cererea de renunțare la cetățenia română se face personal sau prin mandatar cu procură specială și autentică și se depune la comisia care funcționează pe lângă Ministerul Justiției, care va proceda potrivit prevederilor art. 14—19.

Art. 34. — Data pierderii cetățeniei române prin retragere sau aprobarea renunțării la aceasta este data publicării în Monitorul Oficial al României a hotărîrii Guvernului.

Art. 35. — Dispozițiile cuprinse în art. 33 se aplică, în mod corespunzător, și cazurilor prevăzute la art. 29 și 30.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 36. — Sînt și rămîn cetățeni români persoanele care au dobîndit și păstrat această cetățenie potrivit legislației anterioare.

Art. 37. — Foștii cetățeni români care, înainte de data de 22 decembrie 1989, au pierdut cetățenia română din diferite motive, o pot redobîndi la cerere, în baza unei declarații autentificate, în străinătate, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, iar în țară, la Notariatul de Stat al municipiului București, chiar dacă au altă cetățenie și nu-și stabilesc domiciliul în România.

Beneficiază de dispozițiile alin. 1 și cei cărora li s-a ridicat cetățenia română fără voia lor sau din alte motive neimputabile lor, precum și descendenții acestora.

Art. 38. — Cererile privind acordarea cetățeniei și aprobarea renunțării la cetățenie sînt supuse unei taxe prevăzute de lege.

Prin derogare de la prevederile alin. 1, redobîndirea cetățeniei potrivit prevederilor art. 37 este scutită de plata taxelor consulare.

Art. 39. — Persoanele cărora li s-a acordat cetățenia română, potrivit legii, au toate drepturile și li-

bertățile, precum și obligațiile prevăzute prin Constituție și legile țării pentru cetățenii români.

Art. 40. — Cetățenia română cu titlu de „cetățenie de onoare“ se poate acorda unor străini pentru servicii deosebite aduse țării și națiunii române, la propunerea Guvernului, fără nici o altă formalitate, de către Parlamentul României.

Persoanele care au dobîndit cetățenia de onoare se bucură de toate drepturile civile și politice recunoscute cetățenilor români, cu excepția dreptului de a alege și de a fi ales și de a ocupa o funcție publică.

Art. 41. — Pentru situațiile în care se cere consimțămîntul minorului care a împlinit vîrsta de 14 ani, acesta trebuie făcut în forma unei declarații autentice date în fața notarului.

Art. 42. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României.

Cererile aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor rezolva în conformitate cu prevederile acesteia, cu excepția cererilor de redobîndire a cetățeniei române, depuse, pînă la această dată, în temeiul Decretului-lege nr. 137/1990.

Art. 43. — Pe data intrării în vigoare a legii de față se abrogă Legea nr. 24/1971 — Legea cetățeniei române —, Decretul-lege nr. 137/1990 privind unele dispoziții referitoare la cetățenia română, prevederile art. 3 și ale art. 8 din Decretul-lege nr. 7/1989 privind repatrierea cetățenilor români și a foștilor cetățeni români, precum și orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 februarie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 25 februarie 1991.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR
MARȚIAN DAN

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României,

promulgăm Legea, cetățeniei române și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României,

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 1 martie 1991.
Nr. 21.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Adresa pentru publicitate : Combinatul poligrafic București — Biroul de publicitate și difuzare pentru Monitorul Oficial, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 11.77.02.

Tiparul : Combinatul poligrafic București — Atelierul „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, telefon 68.55.59.

Prețul 2 lei

40.816

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44/1991, conține 4 pagini.